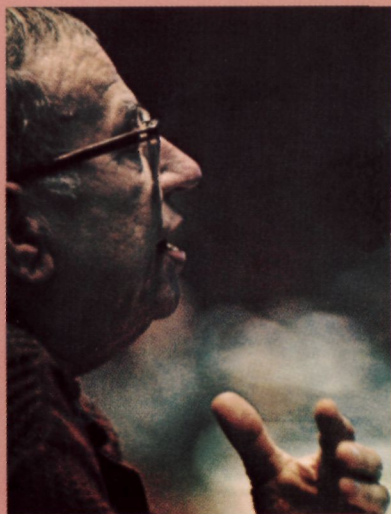

ΖΑΝ-ΠΟΛ ΣΑΡΤΡ

ΛΕΙΟΣΕΒΑΣΤΗ
ΠΟΡΝΗ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ / ΘΕΑΤΡΟ

ΛΙΖΙ: (σχεδόν με θαυμασμό).
Είσαι σιχαμένος σαν γυναίκα.
Δεν μπορούσα ποτέ να φαντα-
στώ πως μπορεί ένας άντρας
να είναι τόσο σιχαμένος.

ΤΖΟΝ: Αποφάσισε. Ή υπο-
γράφεις ή σε κλείνω μέσα.
ΛΙΖΙ: Προτιμώ να με κλείσεις
μέσα. Δε θέλω να πω ψέματα.

ΦΡΕΝΤ: Δε θέλει να πει ψέματα η τσούλα. Και
τι έλεγες όλη τη νύχτα; Όταν μου 'λεγες «α-
γάπη μου» και «μικρούλη μου» και «ψυχή
μου», δεν έλεγες ψέματα; Όταν αναστένα-
ζες και λιγώνόσουνα για να με κάνεις να πι-
στέψω πως φχαριστιόσουνα, δεν έλεγες ψέ-
ματα;

ΛΙΖΙ: (με προκλητικότητα). Θα σε βόλευε, έτσι;
Ε, λοιπόν, όχι, δεν έλεγα ψέματα.
(Κοιτάζονται. Ο Φρεντ γυρίζει αλλού το βλέμμα
του).

ISBN 960-322-210-0

Η αξιοσέβαστη πόρνη

ΖΑΝ-ΠΟΛ ΣΑΡΤΡ

Η ΑΕΙΟΣΕΒΑΣΤΗ ΠΟΡΝΗ

Μονόπρακτο σε δύο εικόνες

Μετάφραση

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ: ΘΕΑΤΡΟ

Διεύθυνση: ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΟΛΔΑΤΟΣ

Copyright: ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ 1988

Ζωοδόχου Πηγής 17 - τηλ.-fax: 210.38.13.137

ISBN 960-322-210-0

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

ANTOINE

DIRECTION SIMONE BERRIAU

MORTS SANS SÉPULTURE

2 ACTES ET 4 TABLEAUX

JEAN-PAUL SARTRE

mise en scène de MICHEL VITOLD

ET

La respectueuse
ACTE - 2 TABLEAUX
JEAN-PAUL SARTRE

SOIRÉE à 21h

(SAUF MARDIS)

Métro STRASBOURG-S-DENIS

MATINEES

DIMANCHES & FÊTES

Αφίσα του «Θεάτρου Αντουάν» για τους Άταφους νεκρούς
και την Αξιοσέβαστη πόρνη σε σκηνοθεσία Μισέλ Βιτόλντ.

Η λέξη «πόρνη» είναι λογοκριμένη.

Στους Μισέλ και Ζέτα Λερίς

Αξιοσέαστη πόρνη σε σκηνοθεσία του Σαρτρ στο «Θέατρο Αντουάν» με την Έλενα Μπόσις (1946).

Η ΑΞΙΟΣΕΒΑΣΤΗ ΠΟΡΝΗ

Παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στο Θέατρο Αντουάν, Διεύθυνση Σιμόν Μπεριό, στις 3 Δεκεμβρίου 1946.

ΔΙΑΝΟΜΗ

ΛΙΖΙ	Έλενα Μπόσις
Ο ΝΕΓΡΟΣ	Χαμπίμπ Μπεγκλιά
ΦΡΕΝΤ	Ιβ Βενσάν
ΤΖΟΝ	Ρολάν Μπαϊζί
ΤΖΕΪΜΣ	Μισέλ Ζουρντάν
Ο ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ	Ρόμπερτ Μουρ
1ος ΑΝΔΡΑΣ	Ευγένιος Ντιράν
2ος ΑΝΔΡΑΣ	Μαϊκ
3ος ΑΝΔΡΑΣ	Κλοντ Ρεζί

ΣΚΗΝΙΚΟ

Ένα επιπλωμένο δωμάτιο κάπου στο Νότο των Ηνωμένων Πολιτειών.

ΕΙΚΟΝΑ ΠΡΩΤΗ

Ένα δωμάτιο σε μια πόλη Νότιας Πολιτείας των Ηνωμένων Πολιτειών. Άσπροι τοίχοι. Ένα ντιβάνι. Δεξιά, ένα παράθυρο, αριστερά μια πόρτα για το μπάνιο. Στο βάθος ένα μικρό χολ που οδηγεί στην πόρτα της εισόδου.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΛΙΖΙ - Έπειτα Ο ΝΕΓΡΟΣ

Πριν ανοίξει η αυλαία, δαιμονισμένος θόρυβος. Η Λίζι είναι μόνη με κομπινεζόν και σκουπίζει με ηλεκτρική σκούπα. Κουδούνι. Η Λίζι διστάζει, κοιτάζει προς την πόρτα του μπάνιου. Ξανά κουδούνι. Σταματάει τη σκούπα και πηγαίνει στην πόρτα του μπάνιου και τη μισανοίγει.

ΛΙΖΙ

(Με χαμηλή φωνή). Χτυπάνε το κουδούνι, μη βγεις. (Πηγαίνει ν' ανοίξει. Ο Νέγρος παρουσιάζεται στην πόρτα. Είναι ένας χοντρός και μεγαλόσωμος νέγρος με άσπρα μαλλιά. Στέκεται άγαρμπος). Τι θέλετε; Κάνατε λάθος στην πόρτα. (Σε λίγο). Μα τι θέλετε, επιτέλους; Μιλήστε...

ΝΕΓΡΟΣ

(Παρακαλεστικά). Σας παρακαλώ, κυρία, σας παρακαλώ.

ΛΙΖΙ

Για τι πράμα; (Τον κοιτάζει καλύτερα). Για στάσου. Εσύ δεν ήσουνα στο τρένο; Τους ξέφυγες; Πού έμαθες τη διεύθυνσή μου;

ΝΕΓΡΟΣ

Ψάχνοντας, κυρία. Ψάχνοντας παντού. (Κάνει μια κίνηση να μπει μέσα). Σας παρακαλώ.

ΛΙΖΙ

Μην μπαίνεις. Έχω κάποιον μέσα. Μα τι θέλεις;

ΝΕΓΡΟΣ

Σας παρακαλώ.

ΛΙΖΙ

Για ποιο πράμα με παρακαλάς; Ε; Θέλεις λεφτά;

ΝΕΓΡΟΣ

Όχι, κυρία. (Σε λίγο). Σας παρακαλώ, πείτε του πως δεν έκανα τίποτα.

ΛΙΖΙ

Σε ποιον;

ΝΕΓΡΟΣ

Στο δικαστή. Πείτε του, κυρία. Σας παρακαλώ, πείτε του.

ΛΙΖΙ

Δεν πρόκειται να πω απολύτως τίποτα.

ΝΕΓΡΟΣ

Σας παρακαλώ.

ΛΙΖΙ

Τίποτα απολύτως. Έχω αρκετές δικές μου σκοτούρες, δεν μπορώ να φορτωθώ και τις ξένες. Φύγε...

ΝΕΓΡΟΣ

Το ξέρετε πως δεν έκανα τίποτα. Έκανα τίποτα;

ΛΙΖΙ

Τίποτα δεν έκανες, μα δε θα πάω στο δικαστή. Οι δικαστές κι οι αστυφύλακες μου φέρνουν αναγούλα.

ΝΕΓΡΟΣ

Άφησα τη γυναίκα μου και τα παιδιά μου και γύριζα όλη νύχτα. Δεν μπορώ άλλο.

ΛΙΖΙ

Φεύγα απ' την πόλη.

ΝΕΓΡΟΣ

Φυλάνε τους σταθμούς.

ΛΙΖΙ

Ποιοι φυλάνε;

ΝΕΓΡΟΣ

Οι λευκοί.

ΛΙΖΙ

Ποιοι λευκοί;

ΝΕΓΡΟΣ

Όλοι οι λευκοί. Δε βγήκατε σήμερα το πρωί;

ΛΙΖΙ

Όχι.

ΝΕΓΡΟΣ

Έχουνε πλημμυρίσει τους δρόμους. Νέοι και γέροι κουβεντιάζουνε μεταξύ τους δίχως να γνωρίζει ο ένας τον άλλον.

ΛΙΖΙ

Τι πάει να πει αυτό;

ΝΕΓΡΟΣ

Αυτό θα πει πως δε μου μένει παρά να στριφογυρίζω ώσπου να με πιάσουνε. Όταν οι λευκοί κουβεντιάζουν μεταξύ τους δίχως να γνωρίζονται, τότε κάποιος νέγρος πρόκειται να πεθάνει. (Σε λίγο). Πέστε πως δεν έκανα τίποτα, κυρία. Πέστε το στο δικαστή, πέστε το σ' αυτούς της εφημερίδας. Μπορεί να το δημοσιεύσουνε. Πέστε το, κυρία. Πέστε το, πέστε το...

ΛΙΖΙ

Μη φωνάζεις. Σου λέω έχω κάποιον. (Σε λίγο). Για την εφημερίδα μην το συζητάς. Δεν είναι ώρες να τους το φωνάξω κιόλας πως είμαι εδώ. (Σε λίγο). Αν με αναγκάσουν να μαρτυρήσω, σου υπόσχομαι να τους πω την αλήθεια.

ΝΕΓΡΟΣ

Θα τους πείτε πως δεν έκανα τίποτα;

ΛΙΖΙ

Θα τους πω.

ΝΕΓΡΟΣ

Ορκίζεστε, κυρία;

ΛΙΖΙ

Ναι... ναι...

ΝΕΓΡΟΣ

Μου τ' ορκίζεστε στ' όνομα του Θεού που μας βλέπει;

ΛΙΖΙ

Ε, άει στο διάολο, λοιπόν. Στο υποσχέθηκα, δε σε φτάνει; (Σε λίγο). Άντε τώρα, στρίβε... Φεύγα λοιπόν...

ΝΕΓΡΟΣ

Σας παρακαλώ. Κρύψτε με.

ΛΙΖΙ

Να σε κρύψω;

ΝΕΓΡΟΣ

Δε θέλετε, κυρία;

ΛΙΖΙ

Να σε κρύψω εγώ; Να λοιπόν... (Του κλείνει την πόρτα στα μούτρα. Γυρίζει προς την πόρτα του μπάνιου). Μπορείς να βγεις.
(Ο Φρεντ βγαίνει με το πουκάμισο, χωρίς κολάρο και γραβάτα).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΛΙΖΙ - ΦΡΕΝΤ

ΦΡΕΝΤ

Ποιος ήταν;

ΛΙΖΙ

Κανένας.

ΦΡΕΝΤ

Νόμιζα πως ήταν η αστυνομία.

ΛΙΖΙ

Η αστυνομία; Έχεις νταραβέρια με την αστυνομία;

ΦΡΕΝΤ

Εγώ, όχι... Νόμιζα πως θέλανε εσένα.

ΛΙΖΙ

Όχι δα... Δεν έκλειψα κανέναν.

ΦΡΕΝΤ

Ποτέ σου δεν είχες πάρε-δώσε με την αστυνομία;

ΛΙΖΙ

Πάντως, όχι για κλεψιές...
Ξαναβάζει τη σκούπα. Δαιμονισμένος θόρυβος.

ΦΡΕΝΤ

(Ενοχλημένος από το θόρυβο). Α...

ΛΙΖΙ

(Φωνάζοντας για ν' ακουστεί). Τι είναι, αγάπη μου;

ΦΡΕΝΤ

(Φωνάζοντας). Μου πήρες τ' αφτιά...

ΛΙΖΙ

(Φωνάζοντας). Τώρα τελειώνω. (Σε λίγο). Έτσι είμαι εγώ...

ΦΡΕΝΤ

(Φωνάζοντας). Πώς;

ΛΙΖΙ

(Φωνάζοντας). Λέω, έτσι είμαι εγώ.

ΦΡΕΝΤ

(Φωνάζοντας). Πώς έτσι;

ΛΙΖΙ

(Φωνάζοντας). Να έτσι... Την άλλη μέρα δεν μπορώ να

μην κάνω μπάνιο και να μη σκουπίσω.
Σταματάει τη σκούπα.

ΦΡΕΝΤ

(Δείχνοντας το κρεβάτι). Μια που είσαι εκεί, σκέπασέ το.

ΛΙΖΙ

Ποιο;

ΦΡΕΝΤ

Το κρεβάτι. Σκέπασέ το. Μυρίζει αμαρτία.

ΛΙΖΙ

Αμαρτία; Πού τα βρίσκεις και τα λες; Πάστορας είσαι;

ΦΡΕΝΤ

Όχι... γιατί;

ΛΙΖΙ

Μιλάς σαν την Αγία Γραφή. (Τον κοιτάζει). Όχι, δεν είσαι πάστορας. Είσαι πολύ περιποιημένος. Να δω τα δαχτυλίδια σου; (Με θαυμασμό). Κοίτα. Κοίτα. Είσαι πλούσιος;

ΦΡΕΝΤ

Ναι.

ΛΙΖΙ

Πολύ πλούσιος;

ΦΡΕΝΤ

Πολύ.

ΛΙΖΙ

Τόσο το καλύτερο. (Του βάζει τα χέρια του γύρω απ' το λαιμό της και του προτείνει τα χείλια). Μου φαίνεται πως είναι καλύτερο για έναν άντρα να είναι πλούσιος. Νιώθεις κοντά του σιγουριά.

Διστάζει να τη φιλήσει, έπειτα γυρίζει το κεφάλι.

ΦΡΕΝΤ

Σκέπασε το κρεβάτι.

ΛΙΖΙ

Εντάξει, θα το σκεπάσω... (Τραβάει τις κουβέρτες γελώντας). Άκου, μυρίζει αμαρτία... Πού τα βρίσκεις... Έλα, όμως, που είναι και δικιά σου αμαρτία, χουσό μου. (Χειρονομία του Φρεντ). Εντάξει, είναι δικιά μου, δε λέω... μα εγώ έχω τόσες στην καμπούρα μου... (Κάθεται στο κρεβάτι και τραβάει τον Φρεντ να καθίσει δίπλα της). Έλα... έλα να κάτσεις πάνω στην αμαρτία μας. Ήτανε όμορφη αμαρτία, έτσι; Αμαρτιούλα. (Γελάει). Τι χαμηλώνεις τα μάτια, με φοβάσαι; (Ο Φρεντ τη σφίγγει άγρια πάνω του). Στάσου ντε, με πονάς... Με πονάς, σου λέω... (Την αφή-

νει). Μυστήριο κάρο... Τι αγρίεφες έτσι; (Σε λίγο). Πες μου το μικρό σου όνομα. Δε θέλεις; Δε μου καλόρχεται να μην ξέρω τ' όνομά σου. Πρώτη φορά μου τυχαίνει... Το επιθετο, βέβαια, κανένas δε μου το λέει, και τους καταλαβαίνω. Μα το μικρό όνομα; Πώς θα σας ξεχωρίσω τον έναν από τον άλλο, αν δεν ξέρω τα μικρά σας ονόματα; Πες το μου, χρυσό μου...

ΦΡΕΝΤ

Όχι...

ΛΙΖΙ

Τότε θα σε λέω, ο κύριος χωρίς όνομα. (Σηκώνεται). Ας αποτελειώσω το λοιπόν το νοικοκύρεμα... (Μετακινεί μερικά αντικείμενα). Εδώ... εδώ... εντάξει... Οι καρέκλες γύρω απ' το τραπέζι, είναι πιο «καθώς πρέπει». Αλήθεια, ξέρεις κανένα μαγαζί που να πουλάει ζωγραφίες; Θέλω να τις κρεμάσω στους τοίχους. Έχω μια στο μπαούλο μου, πολύ καταπληκτική. «Η σπασμένη στάμνα» έτσι τη λένε. Δείχνει ένα κορίτσι που έσπασε τη στάμνα της το φουκαριάρικο. Είναι γαλλικιά.

ΦΡΕΝΤ

Ποια στάμνα;

ΛΙΖΙ

Ξέρω 'γω; Τη στάμνα. Είχε μια στάμνα... Θα 'θελα να

'βρισκα μια γριούλα, να τη θάλω δίπλα. Μια γριούλα που να πλέκει, ή να λέει παραμύθια στα εγγονάκια της... Ας τραβήξω τις κουρτίνες ν' ανοίξω το παράθυρο. (Το πραγματοποιεί). Α... Είμαι πολύ στα κέφια μου σήμερα... Έχει ωραία μέρα, έκανα ωραίο μπάνιο, ωραίο έρωτα... νιώθω μια χαρά. Έλα... έλα να δεις τι ωραία που φαίνεται από δω. Έχω μια θέα μούρλια. Δέντρα μέχρι κάτω... Λοιπόν, ήμουν πολύ τυχερή. Με την πρώτη πέτυχα δωμάτιο στην αριστοκρατική συνοικία... Ένα ντε... Δε θέλεις να δεις την πόλη σου;

ΦΡΕΝΤ

Θέλω να τη βλέπω μονάχα απ' το δικό μου παράθυρο.

ΛΙΖΙ

(Απότομα). Στ' αλήθεια, πες μου... Είναι γρουσουζιά να δεις πρωί πρωί νέγρο;

ΦΡΕΝΤ

Γιατί;

ΛΙΖΙ

Τίποτα. Περνούσε ένας στο απέναντι πεζοδρόμιο.

ΦΡΕΝΤ

Πάντα είναι γρουσουζιά να βλέπεις νέγρους. Οι νέγροι είναι σατανάδες. (Σε λίγο). Κλείσε το παράθυρο.

ΛΙΖΙ

Δε θέλεις να αερίσω;

ΦΡΕΝΤ

Σου είπα να κλείσεις το παράθυρο. Εντάξει. Ξανατράβηξε τις κουρτίνες κι άναψε το φως.

ΛΙΖΙ

Γιατί; Για τους νέγρους;

ΦΡΕΝΤ

Ζώο...

ΛΙΖΙ

Κι έχει τόσο ωραία λιακάδα...

ΦΡΕΝΤ

Δε θέλω λιακάδα εδώ μέσα. Θέλω να μείνει η κάμαρά σου όπως ήτανε τη νύχτα. Τράβα τις κουρτίνες, σου λέω... Τον ήλιο θα τον ξανάβρω έξω. (Σηκώνεται, πηγαίνει κοντά της και την κοιτάζει).

ΛΙΖΙ

(Ακαθόριστα ανήσυχη). Τι τρέχει;

ΦΡΕΝΤ

Τίποτα. Δώσε μου τη γραβάτα μου.

ΛΙΖΙ

Είναι στο μπάνιο... (Βγαίνει. Ο Φρεντ ανοίγει γρήγορα τα συρτάρια στο τραπέζι και ψάχνει. Η Λίζι ξαναγυρίζει με τη γραβάτα). Νάτη... Στάσου... (Του δένει τον κόμπο). Ξέρεις, δε μ' αρέσει να πιάνω περαστικούς πελάτες γιατί έτσι είσαι αναγκασμένη να βλέπεις κάθε μέρα και καινούργιες φάτσες. Το ιδανικό μου θα 'ταν να ήμουν η τρυφερή συνήθεια για τρεις ή τέσσερις μεσόκοπους, έναν την Τρίτη, να πούμε, έναν την Πέμπτη κι έναν για το σαββατοκύριακο. Γιατί στα λέω αυτά, θα μου πεις. Να... γιατί εσύ παρ' όλο που είσαι νεαρός, έχεις σοβαρό ύφος... Λοιπόν, αν ήθελες... Καλά καλά, δεν ξαναμιλάω. Θα το σκεφτείς... Έτσι... Είσαι ωραίος σαν άστρο... Φίλησέ με, κούκλε με... Φίλησέ με. Δε θες να με φιλήσεις; (Την αγκαλιάζει από τομα και τη φιλάει άγρια. Έπειτα τη σπρώχνει).

ΦΡΕΝΤ

Είσαι ο Σατανάς.

ΛΙΖΙ

Ε;

ΦΡΕΝΤ

Είσαι ο Σατανάς.

ΛΙΖΙ

Πάλι η Αγία Γραφή. Τι σε πιάνει;

ΦΡΕΝΤ

Τίποτα, αστειούττηκα...

ΛΙΖΙ

Ωραία αστεία. (Σε λίγο). Δε μου λες, είσαι ευχαριστημένος;

ΦΡΕΝΤ

Ευχαριστημένος από τι;

ΛΙΖΙ

Από τι... Έλα τώρα, τον κουτό παριστάνεις;

ΦΡΕΝΤ

Α, ναι... πώς, πολύ. Πόσα θέλεις;

ΛΙΖΙ

Ποιος σου μιλάει για λεφτά. Σε ρώτησα αν έμεινες ευχαριστημένος και θα μπορούσες, νομίζω, ν' απαντήσεις ευγενικά. Τι συμβαίνει; Έχει γούστο να μη σ' άρесе. Α, αυτό, μα την αλήθεια, θα 'ταν πολύ παράξενο...

ΦΡΕΝΤ

Βούλωσ' το.

ΛΙΖΙ

Μ' έσφιγγες τόσο δυνατά. Και μου ψιθύριζες στ' αφτί πως μ' αγαπάς.

ΦΡΕΝΤ

Ήσουν μεθυσμένη.

ΛΙΖΙ

Δεν ήμουν καθόλου μεθυσμένη...

ΦΡΕΝΤ

Σου λέω πως ήσουν μεθυσμένη.

ΛΙΖΙ

Κι εγώ σου λέω πως δεν ήμουν.

ΦΡΕΝΤ

Πάντως, ήμουν εγώ... Δε θυμάμαι τίποτα.

ΛΙΖΙ

Κρίμα... Είχα γδυθεί στο μπάνιο κι όταν ήρθα κοντά σου είχες γίνει κατακόκκινος. Δεν το θυμάσαι; Ούτε όταν σου είπα: «Να ο αστακός μου;» Δε θυμάσαι που ήθελες να σβήσω το φως και κάναμε έρωτα στο σκοτάδι; Αυτό να σου πω, το βρήκα πολύ καθωσπρέπει. Δεν το θυμάσαι;

ΦΡΕΝΤ

Όχι.

ΛΙΖΙ

Ούτε που παίξαμε τα μαρουδάκια στην κούνια;

ΦΡΕΝΤ

Σου είπα να το βουλώσεις... Ό,τι κάνει κανένας τη νύχτα, μένει για τη νύχτα. Τη μέρα δεν ξαναμιλάνε γι' αυτά...

ΛΙΖΙ

(Προκλητικά). Κι αν εμένα μ' αρέσει να ξαναμιλάω; Το ξέρεις πως το γλέντησα πολύ;

ΦΡΕΝΤ

Α, το γλέντησες πολύ. (Πλησιάζει κοντά της, της χαιδεύει τους ώμους μαλακά και σιγά σιγά κλείνει τα χέρια του στο λαιμό της). Έτσι το γλεντάτε εσείς, πολύ, όταν νομίζετε πως βάλατε στο χέρι έναν άντρα. (Σε λίγο). Την ξέχασα τη νύχτα μου. Την ξέχασα εντελώς. Ό,τι θυμάμαι είναι μονάχα το καμπαρέ. Όλα τ' άλλα τα θυμάσαι μονάχη σου. (Της σφίγγει το λαιμό).

ΛΙΖΙ

Τι κάνεις;

ΦΡΕΝΤ

Σου σφίγγω το λαιμό.

ΛΙΖΙ

Με πονάς...

ΦΡΕΝΤ

Μονάχη σου... Αν έσφιγγα λίγο περισσότερο, δε θα 'μνε

κανένας στον κόσμο που να θυμάται αυτή τη νύχτα. (Την κρύνει). Πόσα θες;

ΛΙΖΙ

Άφού τα ξέχασες, θα πει πως δε σ' άρεσε και δε θέλω να κληρώσεις για κάτι που δε σ' άρεσε.

ΦΡΕΝΤ

Άσε τις κουβέντες... Πόσα;

ΛΙΖΙ

Λοιπόν, άκου... Εδώ είμαι από προχθές κι εσύ μου 'κανες λεφτά. Απ' τον πρώτο πελάτη δεν παίρνω λεφτά, για να μου πάει γούρι.

ΦΡΕΝΤ

Δεν έχω ανάγκη από τα κουβαρνταλίκια σου... (Αφήνει στο τραπέζι ένα δεκαδόλαρο).

ΛΙΖΙ

Δεν τα θέλω τα λεφτά σου, μα έτσι από περιέργεια θέλω να δω για πόσα με κάνεις.

(Παίρνει το χαρτονόμισμα και κλείνει τα μάτια).

Σαράντα δολάρια; Όχι... Θα 'ταν πάρα πολλά κι έπειτα θα 'ταν δύο. Είκοσι δολάρια; Ούτε. Τότε θα 'ναι πάνω από σαράντα δολάρια. Πενήντα; Εκατό;

(Σ' αυτό το διάστημα ο Φρεντ την κοιτάζει χαμογελώντας σιωπηλά).

Τόσο το χειρότερο, ανοίγω τα μάτια μου. (Βλέπει το χαρτονόμισμα). Μήπως έκανες λάθος;

ΦΡΕΝΤ

Δε νομίζω.

ΛΙΖΙ

Ξέρεις πόσα μου 'δωσες;

ΦΡΕΝΤ

Ναι.

ΛΙΖΙ

Πάρ' τα πίσω. Πάρ' τα πίσω αμέσως. (Ο Φρεντ κάνει μια αρνητική χειρονομία). Δέκα δολάρια. Δέκα δολάρια... Έχεις πάει πολλές φορές με κορίτσια σαν και μένα για δέκα δολάρια; Τις είδες τις γάμπες μου; (Του τις δείχνει). Και τα θυζιά μου, τα είδες; Είναι θυζιά για δέκα δολάρια; Πάρ' τα λεφτά σου και στρίβε, πριν με πιάσουν τα διαόλια μου. Άκου δέκα δολάρια... Ο κύριος με φιλούσε παντού. Ο κύριος ήθελε όλο και ξανά, ο κύριος μ' έβαλε να του διηγηθώ τα παιδικά μου χρόνια, και το πρωί ο κύριος ξύπνησε με κάτι μούτρα να... σαν να με είχε με το μήνα... Κι όλ' αυτά για πόσα; Όχι για σαράντα, όχι για τριάντα, όχι για είκοσι, για δέκα δολάρια.

ΦΡΕΝΤ

Για μια γουρουνοδοιμα είναι και πολλά...

ΛΙΖΙ

Γουρούνι είσαι και φαίνεσαι... Από πού μας κουβαλήθηκες, χωριάταρε; Καλό κουμάσι θα 'ναι η μάνα σου για να μη τε μάθει να σέβεσαι τις γυναίκες.

ΦΡΕΝΤ

Θα σκάσεις;

ΛΙΖΙ

Παστρικό κουμάσι θα 'τανε...

ΦΡΕΝΤ

Για συμβουλή, μωρό μου. (Με φωνή ψύχραιμη, αλλά α-πειλητική). Μη μιλάς συχνά στους άντρες εδώ για τις μα-άδες τους, αν δε θέλεις να σε καρυδώσουν.

ΛΙΖΙ

(Πηγαίνοντας κατά πάνω του). Καρυδώσέ με, λοιπόν. Καρυδώσέ με για να δούμε.

ΦΡΕΝΤ

(Οπισθοχωρώντας). Κάτσε φρόνιμα. (Η Λίζι παίρνει ένα βάζο πάνω από το τραπέζι με φανερή πρόθεση να του το σπάσει στο κεφάλι). Να... Πάρε ακόμα δέκα δολάρια και κάτσε φρόνιμα. Κάτσε φρόνιμα μη σε καθαρίσω.

Εσύ θα με καθαρίσεις;

ΛΙΖΙ

Εγώ.

ΦΡΕΝΤ

Εσύ;

ΛΙΖΙ

Εγώ...

ΦΡΕΝΤ

Μη μου το λες...

ΛΙΖΙ

Εγώ είμαι ο γιος του Κλαρκ...

ΦΡΕΝΤ

Ποιανού Κλαρκ;

ΛΙΖΙ

Του γερουσιαστή.

ΦΡΕΝΤ

Μπα; Κι εγώ είμαι η κόρη του Ρούζβελτ.

ΛΙΖΙ

ΦΡΕΝΤ

Έχεις δει ποτέ σου τον Κλαρκ στις εφημερίδες;

ΛΙΖΙ

Ε, κι έπειτα;

ΦΡΕΝΤ

Να κοίτα... (Της δείχνει μια φωτογραφία) Είμαι δίπλα του και με κρατάει απ' τον ώμο.

ΛΙΖΙ

(Απότομα καλυμπισμένη). Για κοίτα... Μια χαρά είναι ο πατέρας σου. Για να δω...

ΦΡΕΝΤ

(Της τραβάει τη φωτογραφία). Φτάνει.

ΛΙΖΙ

Μια χαρά είναι... Κι έχει ένα ύφος όλο σοβαρότητα και δικαιοσύνη. Είναι αλήθεια αυτό που λένε πως τα λόγια του στάζουν μέλι; (Ο Φρεντ δεν απαντάει). Αυτός ο κήπος είναι δικός σας;

ΦΡΕΝΤ

Ναι.

ΛΙΖΙ

Φαίνεται πολύ μεγάλος. Και οι μικρές στις πολυθρόνες, α-

δερφές σου είναι; (Ο Φρεντ δεν απαντάει). Το σπίτι σου είναι πάνω στο λόφο;

ΦΡΕΝΤ

Ναι.

ΛΙΖΙ

Και το πρωί όταν παίρνεις το πρωινό σου βλέπεις ολόκληρη την πόλη απ' το παράθυρό σου;

ΦΡΕΝΤ

Ναι.

ΛΙΖΙ

Κι άμα σας φωνάζουνε για φαγητό χτυπάει ένα κουδουνάκι;

ΦΡΕΝΤ

Χτυπάει ένα γκογκ...

ΛΙΖΙ

(Με θαυμασμό). Ένα γκογκ... Λοιπόν, δε σε καταλαβαίνω. Εγώ με μια τέτοια οικογένεια κι ένα τέτοιο σπίτι θα 'πρεπε να με πληρώνουν για να ξενοκοιμάμαι. (Σε λίγο). Με συγχωρείς για τη μητέρα σου. Ήμouνα θυμωμένη. Είναι κι αυτή στη φωτογραφία;

ΦΡΕΝΤ

Σου είπα μην την ξαναβάλεις στο στόμα σου...

ΛΙΖΙ

Εντάξει... εντάξει... (Σε λίγο). Μπορώ να σε ρωτήσω κάτι; (Ο Φρεντ δεν απαντάει). Αφού λες πως δε σ' αρέσω, τι ήρθες να κάνεις σπίτι μου; (Ο Φρεντ δεν απαντάει. Η Λίζι αναστενάζει). Τέλος πάντων. Μια που βρέθηκα στον τόπο σας θα προσπαθήσω να συνηθίσω τα χούγια σας. (Στιγμή σιωπής. Ο Φρεντ χτενίζεται μπροστά στον καθρέφτη).

ΦΡΕΝΤ

Είσαι Βόρεια;

ΛΙΖΙ

Ναι.

ΦΡΕΝΤ

Απ' τη Νέα Υόρκη;

ΛΙΖΙ

Τι σε νοιάζει;

ΦΡΕΝΤ

Πριν μιλήσες για τη Νέα Υόρκη.

ΛΙΖΙ

Όλος ο κόσμος μπορεί να μιλάει για τη Νέα Υόρκη. Τι πάει να πει;

ΦΡΕΝΤ

Γιατί δεν έμεινες εκεί πέρα;

ΛΙΖΙ

Βαρέθηκα.

ΦΡΕΝΤ

Είχες μπλεξίματα;

ΛΙΖΙ

Τι λόγος! Ξέρεις, εμένα τα τραβάει το αίμα μου τα μπλεξίματα... Βλέπεις αυτό το φίδι; (Του δείχνει το μπρασελέ της). Φέρνει γρουσουζιά.

ΦΡΕΝΤ

Τότε γιατί το φοράς;

ΛΙΖΙ

Αφού τ' αγόρασα πρέπει να το φοράω. Φαίνεται πως είναι φοβερή η εκδίκηση του φιδιού.

ΦΡΕΝΤ

Εσένα θέλησε να βιάσει ο νέγρος;

ΛΙΖΙ

Τι;

ΦΡΕΝΤ

Δεν ήρθες προχθές με την ταχεία των έξι;

ΛΙΖΙ

Ναι.

ΦΡΕΝΤ

Τότε εσύ ήσουν.

ΛΙΖΙ

Κανένας δε θέλησε να με βιάσει. (Γελάει με λίγη πίκρα).
Να βιάσει εμένα. Μπορείς να το φανταστείς;

ΦΡΕΝΤ

Εσύ ήσουν. Μου το 'πε ο Βέμπστερ χτες βράδυ στο καμπαρέ.

ΛΙΖΙ

Ο Βέμπστερ; (Σε λίγο). Ωστε γι' αυτό...

ΦΡΕΝΤ

Τι γι' αυτό;

ΛΙΖΙ

Γι' αυτό γυάλιζαν τα μάτια σου... Σ' ερέθιζε, ε; Μασκαρά... Μ' έναν τέτοιο πατέρα.

ΦΡΕΝΤ

Είσαι ζών. Μόνο με τη σκέψη πως είχες πάει με νέγρο...

ΛΙΖΙ

Ε, και;

ΦΡΕΝΤ

Έχω πέντε νέγρους υπηρέτες στο σπίτι μου. Όταν με ζητήσουν στο τηλέφωνο και πιάσει ένας απ' αυτούς το ακουστικό, το σκουπίζει πριν μου το δώσει.

ΛΙΖΙ

(Σφυρίζει με θαυμασμό). Για δεξ εκεί...

ΦΡΕΝΤ

Δεν πολυαγαπάμε τους νέγρους εδώ. Ούτε τους άσπρους που διασκεδάζουν μαζί τους.

ΛΙΖΙ

Κατάλαβα... Εγώ δεν έχω τίποτα μαζί τους, αλλά και δε θα μ' άρεσε να μ' αγγίζουν.

ΦΡΕΝΤ

Πού το ξέρω... Εσύ είσαι Σατανάς. Και οι νέγροι το ίδιο. (Απότομα). Λοιπόν, θέλησε να σε βιάσει;

ΛΙΖΙ

Μα τι σε νοιάζει εσένα;

ΦΡΕΝΤ

Ανέβηκαν δυο στο βαγόνι σου. Σε μια στιγμή σου ρίχτηκαν. Φώναζες βοήθεια και τρέξανε οι λευκοί. Ένας νέγρος έβγαλε ξυράφι κι ένας λευκός τον πυροβόλησε και τον άφησε στον τόπο. Ο άλλος νέγρος το 'σκασε.

ΛΙΖΙ

Αυτά σου είπε ο Βέμπστερ;

ΦΡΕΝΤ

Αυτά.

ΛΙΖΙ

Πού τα 'μαθε;

ΦΡΕΝΤ

(Ολόκληρη η πόλη μιλάει γι' αυτό.

ΛΙΖΙ

Ολόκληρη η πόλη; Να, τύχη, μια φορά. Δεν έχετε λοιπόν τίποτ' άλλο να κάνετε εδώ πέρα;

ΦΡΕΝΤ

Δεν έγιναν έτσι τα γεγονότα;

ΛΙΖΙ

Κάθε άλλο. Οι δύο νέγροι καθόντουσαν ήσυχα ήσυχα και μιλούσαν αναμεταξύ τους. Ούτε που με κοίταζαν. Έπειτα ανέβηκαν τέσσερις άσπροι και δύο απ' αυτούς μου κόλλησαν. Είχαν κερδίσει ένα ματς ράγκμπι κι ήτανε σκνίπα στο μεθύσι. Φώναζαν πως βρομάει νέγρο και θέλησαν να τους πετάξουν έξω απ' το τρένο. Αυτοί αντιστάθηκαν όπως μπορούσαν. Στο τέλος ένας άσπρος έφαγε μια γροθιά στο μάτι. Τότε έβγαλε το πιστόλι και τράβηξε. Αυτό είναι όλο. Ο άλλος νέγρος πήδηξε απ' το τρένο μόλις φτάσαμε στο σταθμό.

ΦΡΕΝΤ

Τον γνώρισαν. Δε θ' αργήσουν να τον πιάσουν. (Σε λίγο). Όταν σε φωνάζουνε στην ανάκριση, αυτή την ιστορία θα τους πεις;

ΛΙΖΙ

Μα εσένα τις σε νοιάζει;

ΦΡΕΝΤ

Απάντησε.

ΛΙΖΙ

Δεν πρόκειται να πάω στην ανάκριση. Σου λέω πως σιχαίνουμαι τα μπλεξίματα.

ΦΡΕΝΤ

Πρέπει να πας.

ΛΙΖΙ

Δε θα πάω. Δεν έχω καμιά σχέση με αστυνόμους.

ΦΡΕΝΤ

Θα 'ρθουν να σε ζητήσουν.

ΛΙΖΙ

Τότε θα τους πω αυτά που είδα. (Σε λίγο).

ΦΡΕΝΤ

Καταλαβαίνεις τι πρόκειται να κάνεις;

ΛΙΖΙ

Τι πρόκειται να κάνω;

ΦΡΕΝΤ

Θα μαρτυρήσεις εναντίον ενός λευκού για το χατίρι ενός μαύρου.

ΛΙΖΙ

Αφού ο λευκός είναι ένοχος.

ΦΡΕΝΤ

Δεν είναι ένοχος.

ΛΙΖΙ

Αφού σκότωσε, είναι ένοχος.

ΦΡΕΝΤ

Ένοχος για ποιο πράμα;

ΛΙΖΙ

Για φόνο.

ΦΡΕΝΤ

Μα, ένα νέγρο σκότωσε.

ΛΙΖΙ

Ε, λοιπόν;

ΦΡΕΝΤ

Αν είμαστε ένοχοι κάθε φορά που σκοτώνουμε ένα νέγρο...

ΛΙΖΙ

Δεν είχε το δικαίωμα.

ΦΡΕΝΤ

Ποιο δικαίωμα;

ΛΙΖΙ

Δεν είχε το δικαίωμα.

ΦΡΕΝΤ

Αυτό το δικαίωμα μας κουβαλήθηκε απ' το Βορρά. (Σε λίγο). Ένοχος ή όχι δε σου επιτρέπεται να τιμωρήσεις έναν άνθρωπο της ράτσας σου.

ΛΙΖΙ

Εγώ δε θέλω να τιμωρήσω κανέναν. Θα με ρωτήσουν και θα τους πω αυτό που είδα.

ΦΡΕΝΤ

(Προχωρεί καταπάνω της). Τι έχεις εσύ με το νέγρο; Γιατί τον υποστηρίζεις;

ΛΙΖΙ

Ούτε που τον ξέρω.

ΦΡΕΝΤ

Τότε;

ΛΙΖΙ

Θέλω να πω την αλήθεια.

ΦΡΕΝΤ

Την αλήθεια. Μια πουτάνα των δέκα δολαρίων, που θέλει να πει την αλήθεια... Δεν υπάρχει αλήθεια. Υπάρχουν λευκοί και μαύροι. Αυτό είναι όλο. Δεκαεφτά χιλιάδες λευκοί, είκοσι χιλιάδες μαύροι. Δεν είμαστε εδώ Νέα Υόρκη. Δεν

έχουμε το δικαίωμα να παίζουμε. (Σε λίγο). Ο Θωμάς είναι ξάδερφός μου.

ΛΙΖΙ

Τι;

ΦΡΕΝΤ

Ο Θωμάς, αυτός που σκότωσε, είναι ξάδερφός μου.

ΛΙΖΙ

(Πτοημένη). Α, έτσι...

ΦΡΕΝΤ

Είναι άνθρωπος από μεγάλη οικογένεια. Αυτό εσένα δε σου λείει μεγάλα πράγματα, μα είναι άνθρωπος από μεγάλη οικογένεια.

ΛΙΖΙ

Άνθρωπος από μεγάλη οικογένεια που τριβότανε απάνω μου και προσπαθούσε να μου σκηιάσει τα φουστάνια. Για καμαρώστε τον άνθρωπο από μεγάλη οικογένεια. Δε μου κάνει εντύπωση που είναι συγγενής σου.

ΦΡΕΝΤ

(Σηκώνοντας το χέρι). Παλιοβρόμα. (Συγκρατείται). Είσαι Σατανάς και με το Σατανά μόνο να αμαρτήσεις μπορείς. Σου σήκωσε τα φουστάνια, πυροβόλησε ένα βρομονέ-

γρο... χαρά στο πράμα... Είναι πράματα που τα κάνουμε χωρίς καν να τα σκεφτούμε. Δε μετράνε... Ο Θωμάς είναι ηγετικό στέλεχος. Αυτό μετράει.

ΛΙΖΙ

Μπορεί, μα ο νέγρος δεν έφταιξε σε τίποτα...

ΦΡΕΝΤ

Πάντα σε κάτι φταίει ένας νέγρος.

ΛΙΖΙ

Πάντως, εγώ δεν παραδίνω έναν άνθρωπο στους χωροφύλακες.

ΦΡΕΝΤ

Αν δεν παραδώσεις αυτόν, θα παραδώσεις τον Θωμά. Οπωσδήποτε κάποιον θα παραδώσεις. Διάλεξε...

ΛΙΖΙ

Νάτα μας. Τώρα μπερδεμένη, ένα κουβάρι... (Κοιτάει το μπρασελέ της). Βρομόπραμα, σιχαμένο... όλο τέτοια μου σκαρώνεις... (Το πετάει κάτω).

ΦΡΕΝΤ

Πόσα θέλεις;

ΛΙΖΙ

Τίποτα.

ΦΡΕΝΤ

Πεντακόσια δολάρια.

ΛΙΖΙ

Ούτε δεκάρα.

ΦΡΕΝΤ

Θα σου χρειαζόντουσαν πολλές νύχτες για να κερδίσεις πεντακόσια δολάρια.

ΛΙΖΙ

Άμα μάλιστα μου τυχαίνουν κάτι σπάγκοι σαν κι εσένα. (Σε λίγο). Ωστε γι' αυτό μου 'γνεψες χθες βράδυ;

ΦΡΕΝΤ

Τι λόγος...

ΛΙΖΙ

Γι' αυτό, λοιπόν... Είπες μέσα σου: Να το κορίτσι... θα το πάω σπίτι του κι εκεί θα της σκάσω το παραμύθι... Γι' αυτό λοιπόν... Με χάιδευες κι ήσουνα ένα κομμάτι πάγος, γιατί σκεφτόσουνα με τι τρόπο θα μου τη φέρεις. (Σε λίγο). Μα για πες μου, μα για πες μου, μωρό μου... αν τα 'κανες αυτά για να μου προτείνεις την κομπίνα, ήτανε ανάγκη να κοιμηθείς μαζί μου; Ε;... Γιατί κοιμήθηκε μαζί μου, βρομόμουτρο; Γιατί κοιμήθηκες μαζί μου;

ΦΡΕΝΤ

Να με πάρει ο διάολος αν ξέρω γιατί...

ΛΙΖΙ

(Πέφτει κλαίγοντας σε μια καρέκλα). Βρομόμουτρο... βρομόμουτρο... βρομόμουτρο...

ΦΡΕΝΤ

Πεντακόσια δολάρια... Μην κλαψουρίζεις... Πεντακόσια δολάρια. Άσε τις κλάψες... Σταμάτα σου λέω... Λίξι... Σκέψου το... πεντακόσια δολάρια είν' αυτά.

ΛΙΖΙ

(Με λυγμούς). Δε θέλω να σκεφτώ. Δεν τα θέλω τα πεντακόσια σου δολάρια. Δε θέλω να πω ψέματα στην ανάκριση. Θέλω να γυρίσω στη Νέα Υόρκη... θέλω να φύγω... Θέλω να φύγω... (Χτύπημα εξώπορτας. Σταματάει το κλάμα απότομα. Χτυπάνε δεύτερη φορά. Με χαμηλή φωνή). Τι είναι; Πάψε... (Συνεχές κουδούνισμα). Δεν ανοίγω. Μείνε ακίνητος...

(Χτυπήματα στην πόρτα).

ΜΙΑ ΦΩΝΗ

Λνοιξε... Αστυνομία...

ΛΙΖΙ

(Με χαμηλή φωνή). Οι μπάτσοι... Έπρεπε να το περιμέ-

νω κι αυτό... (Δείχνει το μπρασελέ της). Αυτό φταίει για όλα... (Σκύβει, το παίρνει και το ξαναφοράει). Καλύτερα να το ξαναφορέσω. (Στον Φρεντ). Κρύψου... (Χτυπήματα στην πόρτα).

ΜΙΑ ΦΩΝΗ

Αστυνομία...

ΛΙΖΙ

(Στον Φρεντ). Μα κρύψου λοιπόν... Τρέξε στο μπάνιο... (Αυτός δεν κουνιέται. Τον σπρώχνει με δύναμη). Κουνήσου ντε... Πήγαινε...

ΜΙΑ ΦΩΝΗ

Μέσα είσαι Φρεντ; Φρεντ... μέσα είσαι;

ΦΡΕΝΤ

Εδώ είμαι...

(Τη σπρώχνει. Αυτή τον κοιτάζει κατάπληκτη).

ΛΙΖΙ

Ωστε γι' αυτό...

(Ο Φρεντ πηγαίνει στην πόρτα και την ανοίγει. Μπαίνουν ο Τζον και ο Τζέιμς).

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

ΟΙ ΙΔΙΟΙ – ΤΖΟΝ και ΤΖΕΪΜΣ

(Η πόρτα της εισόδου μένει ανοιχτή).

ΤΖΟΝ

Αστυνομία. Είσαι η Λίζι Μακ Κέι;

ΛΙΖΙ

(Χωρίς να δείχνει πως ακούει, εξακολουθεί να κοιτάζει τον Φρεντ). Ωστε γι' αυτό...

ΤΖΟΝ

(Την σκουντάει στον ώμο). Να απαντάς όταν σε ρωτάνε.

ΛΙΖΙ

Εί... Μάλιστα, εγώ είμαι.

ΤΖΟΝ

Τα χαρτιά σου.

ΛΙΖΙ

(Απότομα ξαναβρίσκει την αυτοκυριαρχία της. Σκληρά).

Με ποιο δικαίωμα με ρωτάτε; Τι γυρεύετε σπίτι μου; (Ο Τζον τής δείχνει το άστρο του). Ο οποιοσδήποτε μπορεί να κολλήσει ένα άστρο. Είστε παρέα του κυρίου και συνεννοηθήκατε να με εκβιάσετε.
(Ο Τζον τής βάζει στη μύτη την κάρτα του).

TZON

Το γνωρίζεις αυτό;

ΛΙΖΙ

(Δείχνοντας τον Τζέιμς). Κι αυτός;

TZON

(Στον Τζέιμς). Δείξε την κάρτα σου. (Ο Τζέιμς τη δείχνει. Η Λίζι την κοιτάζει, έπειτα πηγαίνει στο τραπέζι χωρίς να μιλήσει, βγάζει απ' το συρτάρι τα χαρτιά της και τους τα δίνει. Ο Τζον δείχνοντας στη Λίζι τον Φρεντ). Τον έφερες σπίτι σου χθες βράδυ; Το ξέρεις πως η πορνεία είναι αδικημα;

ΛΙΖΙ

Είσαστε σίγουροι πως έχετε το δικαίωμα να μπαίνετε στα σπίτια του κόσμου χωρίς ένταλμα; Δε φοβάστε μήπως βρείτε τον μεπελά σας;

TZON

Μη σε νοιάζει για μας. Σε ρωτάμε αν τον έφερες σπίτι σου.

ΛΙΖΙ

(Έχει αλλάξει από την ώρα που μπήκαν οι αστυνομικοί. Γίνεται πιο σκληρή, πιο χυδαία). Μη χολοσκάτε. Φυσικά και τον έφερα σπίτι μου. Μόνο που το 'κανα για το κέφι μου. Σας φτάνει αυτό;

ΦΡΕΝΤ

Θα βρείτε πάνω στο τραπέζι δύο δεκαδολαρα. Είναι δικά μου.

ΛΙΖΙ

Απόδειξέ το.

ΦΡΕΝΤ

(Στους άλλους δύο, χωρίς να κοιτάζει τη Λίζι). Τα πήρα από την τράπεζα χθες το πρωί μαζί με άλλα είκοσι οκτώ χαρτονομίσματα της ίδιας σειράς. Δεν έχετε παρά να επαληθεύσετε τους αριθμούς.

ΛΙΖΙ

(Άγρια). Τα αρνήθηκα... τα αρνήθηκα τα βρομολεφτά του. Του τα πέταξα στα μούτρα.

TZON

Αφού τα αρνήθηκαν, πώς βρίσκονται πάνω στο τραπέζι;

ΛΙΖΙ

(Έπειτα από μια σιωπή). Εντάξει, μου τη σκάσατε. (Κοι-

τάζει τον Φρεντ μ' ένα είδος απορίας και με μια φωνή σχεδόν γλυκιά...) Όστε λοιπόν έτσι; (Στους άλλους). Λοιπόν; Τι θέλετε από μένα;

TZON

Κάθισε... (Στον Φρεντ). Της είπες; (Ο Φρεντ νεύει καταφατικά). Σου είπα να κάτσεις. (Τη ρίχνει σε μια πολυθρόνα). Ο ανακριτής είναι έτοιμος ν' αφήσει τον Θωμά αν έχει έγγραφη τη μαρτυρία σου. Τη φτιάξαμε για λογαριασμό σου κι εσύ δεν έχεις παρά να την υπογράψεις. Αύριο θα σε ανακρίνει κανονικά. Ξέρεις να διαβάξεις; (Της δίνει το χαρτί. Η Λίζι σηκώνει τους ώμους). Διάβασε και υπογράψε.

ΛΙΖΙ

Είναι ψεύτικη απ' την αρχή ως το τέλος.

TZON

Μπορεί. Και τι μ' αυτό;

ΛΙΖΙ

Δεν υπογράφω.

ΦΡΕΝΤ

Κλείστε την μέσα. (Στη Λίζι). Θα φας τουλάχιστον δεκαοκτώ μήνες.

ΛΙΖΙ

Λς είναι και δεκαοκτώ μήνες. Κι όταν θα βγω, θα σε γδάρω.

ΦΡΕΝΤ

Αν τα καταφέρεις. (Κοιτάζονται). Στείλτε ένα τηλεγράφημα στη Νέα Υόρκη. Νομίζω πως κι εκεί έχει κάτι μπλεξίματα.

ΛΙΖΙ

(Σχεδόν με θαυμασμό). Είσαι σιχαμένος σαν γυναίκα. Δεν μπορούσα ποτέ να φανταστώ πως μπορεί ένας άντρας να είναι τόσο σιχαμένος.

TZON

Αποφάσισε. Ή υπογράφεις ή σε κλείνω μέσα.

ΛΙΖΙ

Προτιμώ να με κλείσεις μέσα. Δε θέλω να πω ψέματα.

ΦΡΕΝΤ

Δε θέλει να πει ψέματα η τσούλα. Και τι έλεγες όλη τη νύχτα; Όταν μου 'λεγες «αγάπη μου» και «μικρούλη μου» και «ψυχή μου», δεν έλεγες ψέματα; Όταν αναστέναζες και λιγωνόσουν για να με κάνεις να πιστέψω πως χαριστιόσουν, δεν έλεγες ψέματα;

ΛΙΖΙ

(Με προκλητικότητα). Θα σε βόλευε, έτσι; Ε, λοιπόν, όχι, δεν έλεγα ψέματα.

(Κοιτάζονται. Ο Φρεντ γυρίζει αλλού το βλέμμα του).

ΦΡΕΝΤ

Να τελειώνουμε. Να το στιλό μου. Υπόγραψε.

ΛΙΖΙ

Μπορείς να το ξαναβάλεις στην τσέπη σου...

(Μια σιωπή. Οι τρεις άντρες φαίνονται αμήχανοι).

ΦΡΕΝΤ

Ορίστε πού καταντήσαμε. Το καλύτερο παλικάρι της πολιτείας μας κι η τύχη του να κρέμεται απ' τα καπρίτσια ενός θηλυκού. (Πηγαινοέρχεται κατά μήκος του διωματίου κι έπειτα απότομα πλησιάζει τη Λίζι). Κοίταξέ τον. (Της δείχνει μια φωτογραφία). Έχεις ξαναδεί τέτοιους άντρες στη σιχαμερή ζωή σου; Βρίσκεις πολλούς να του μοιάζουνε; Κοίτα το μέτωπο, το πηγούνι, κοίτα τα παράσημά πάνω στη στολή του. Όχι... μη γυρίζεις τα μούτρα σου. Να το δεις το θύμα σου... να το κοιτάξεις καταπρόσωπο. Κοίτα πόσο είναι νέος, πόσο περήφανος, πόσο ωραίος είναι. Μείνε ήσυχη... Όταν βγει απ' τη φυλακή, έπειτα από δέκα χρόνια, θα 'ναι πιο σπασμένος κι από ένα γέρο. Θα χάσει τα μαλλιά του, θα του πέσουν τα δόντια του. Μπορείς να 'σαι ικανοποιημένη. Έκανες ωραία δουλειά. Μέχρι τώ-

ρα ξάφριζες λεφτά απ' τις τσέπες μας. Τούτη τη φορά διάλεξες τον καλύτερό μας και του παίρνεις τη ζωή. Δε λες τίποτα. ε; Είσαι, λοιπόν, σάπια μέχρι το κόκαλο; (Την γονατίζει με το ζόρι). Γονάτισε, πουτάνα. Γονάτισε μπροστά στη φωτογραφία αυτού του ανθρώπου που θέλεις να ατιμάσεις...

(Ο Κλαρκ μπαίνει από την ανοιχτή πόρτα).

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΟΙ ΙΔΙΟΙ – Έπειτα Ο ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ ΚΛΑΡΚ

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Αφήστε την. (Στη Λίζι). Σηκωθείτε...

ΦΡΕΝΤ

Γεια.

ΤΖΟΝ

Γεια.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Γεια.

ΤΖΟΝ

(Στη Λίζι). Είναι ο Γερουσιαστής Κλαρκ.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

(Στη Λίζι). Γεια...

ΛΙΖΙ

Γεια.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Έκτακτα... Οι συστάσεις έγιναν. Λοιπόν, αυτή η νεαρή κοπέλα έχει πολύ συμπαθητικό ύφος.

ΦΡΕΝΤ

Δε θέλει να υπογράψει.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Και έχει απόλυτο δίκαιο. Μπαίνετε μέσα στο σπίτι της, χωρίς να έχετε το δικαίωμα. (Έντονα σε μια αντίδραση του Τζον). Επαναλαμβάνω, χωρίς να έχετε το παραμικρό δικαίωμα, τη βασανίζετε και θέλετε να την εξαναγκάσετε να μιλήσει κόντρα στη συνείδησή της. Δεν είναι αμερικανικές συνήθειες αυτές. Μήπως ο νέγρος σάς εβίασε, παιδί μου;

ΛΙΖΙ

Όχι.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Έκτακτα. Να, κάτι που είναι ξεκάθαρο. Κοιτάζτε με στα μάτια. (Την κοιτάζει). Είμαι βέβαιος πως λέει την αλήθεια. (Σε λίγο). Δυστυχημένη, Μαίρη... (Στους άλλους). Λοιπόν, παιδιά, ελάτε. Δεν έχουμε καμιά δουλειά εδώ και δε μας μένει παρά να ζητήσουμε από τη δεσποινίδα να μας συγχωρήσει.

ΛΙΖΙ

Ποια είναι η Μαίρη;

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Η Μαίρη; Είναι η αδελφή μου. Η μητέρα αυτού του άτυ-
χου Θωμά. Μια φτωχή γριούλα που πρόκειται να πεθάνει.
Γεια σου, παιδί μου.

ΛΙΖΙ

Γερουσιαστή...

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Παιδί μου...

ΛΙΖΙ

Λυπάμαι...

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Γιατί να λυπάσαι αφού είπες την αλήθεια;

ΛΙΖΙ

Λυπάμαι που είναι... αυτή η αλήθεια.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα, ούτε εσύ ούτε εγώ... Και
κανένας δεν έχει το δικαίωμα να σου ζητήσει να ψευδομαρ-
τυρήσεις... (Μια στιγμή). Όχι... πάψε να τη σκέφτεσαι...

ΛΙΖΙ

Ποια;

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Την αδερφή μου... Την αδελφή μου δε σκεφτόσουν;

ΛΙΖΙ

Ναι...

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Βλέπω καθαρά μέσα σου, παιδί μου. Θέλεις να σου πω τι
γίνεται τώρα μέσα στο κεφάλι σου; (Νεύμα της Λίζι). «Αν
υπέγραφα, ο Γερουσιαστής θα πήγαινε σπίτι της και θα
της έλεγε: Η Λίζι Μακ Κέι είναι καλό κορίτσι, σ' αυτήν
οφείλεις τη σωτηρία του γιου σου. Κι αυτή θα χαμογε-
λούσε ανάμεσα απ' τα δάκρυά της και θα 'λεγε: "Λίζι
Μακ Κέι; Ποτέ δε θα ξεχάσω αυτό το όνομα". Κι εγώ που
είμαι χωρίς οικογένεια, και που η μοίρα μ' έριξε στα κα-
τακάθια της κοινωνίας, θα 'χω μια απλή γριούλα που θα
με σκέφτεται μέσα στο μεγάλο της σπίτι, θα 'χω μια Α-
μερικανίδα μητέρα που θα μ' έκλινε μέσα στην καρδιά
της.» Φτωχή Λίζι. Μην τα σκέφτεσαι πια...

ΛΙΖΙ

Έχει άσπρα μαλλιά;

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Κάτασπρα. Μα το πρόσωπό της είναι ακόμα πολύ νεανι-

κό. Και πού να έβλεπες το χαμόγελό της... Δε θα ξαναχαμογελάσει πια ποτέ. Αντίο... Αύριο θα πείτε την αλήθεια στον ανακριτή.

ΛΙΖΙ

Φεύγετε;

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Φυσικά... Πηγαίνω σπίτι της. Πρέπει να της μεταφέρω τη συζήτησή μας.

ΛΙΖΙ

Ξέρει πως είστε εδώ;

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Μα, ύστερα από δική της παράκληση ήρθα.

ΛΙΖΙ

Θεέ μου. Και περιμένει; Και τώρα θα πάτε να της πείτε πως εγώ αρνήθηκα να υπογράψω. Πόσο θα με μισήσει...

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

(Ακουμπώντας τα χέρια του στους ώμους της). Φτωχό μου παιδί... δε θα 'θελα να ήμουνα στη θέση σου.

ΛΙΖΙ

Τι ιστορία... (Στο μπρασελέ της). Βρομάρικο... εσύ τα φταις όλα...

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Τι είπες;

ΛΙΖΙ

Τίποτα... τίποτα. (Σε λίγο). Δηλαδή, εδώ που φτάσανε τα πράγματα ήταν ατυχία που δε με βίασε ο μαύρος...

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

(Συγκινημένος). Παιδί μου...

ΛΙΖΙ

(Με θλίψη). Αυτό θα σας έκανε τόση ευχαρίστηση και μένα θα μου στοίχιζε λιγότερους μπελάδες.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Ευχαριστώ. (Σε λίγο). Πόσο θα 'θελα να σας βοηθήσω. (Σε λίγο). Αλίμονο, όμως. Η αλήθεια είναι αλήθεια...

ΛΙΖΙ

Σωστά.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Και η αλήθεια είναι πως ο νέγρος δε σας βίασε...

ΛΙΖΙ

(Θλιμμένα). Όχι.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Όχι... (Σε λίγο). Φυσικά πρόκειται για μια αλήθεια πρώτου βαθμού.

ΛΙΖΙ

(Χωρίς να πολυκαταλαβαίνει). Σωστά... πρώτου βαθμού...

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Σωστά... Θέλω να πω πρόκειται για μια αλήθεια χοντροκομμένη.

ΛΙΖΙ

Χοντροκομμένη; Δεν είναι η αλήθεια;

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Φυσικά και είναι η αλήθεια... Μόνο που... υπάρχουν πολλά είδη αλήθειας.

ΛΙΖΙ

Θέλετε να πείτε πως ο νέγρος με βίασε;

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Όχι... όχι... Δε σε βίασε. Από μια άποψη δε σε βίασε καθόλου. Μα, βλέπεις, είμαι ένας ηλικιωμένος άνθρωπος που έζησα πολύ, γελάστηκα πολλές φορές και τώρα τελευταία γελιέμαι όλο και λιγότερο. Και σε όλα αυτά έχω μια γνώμη εντελώς διαφορετική απ' τη δική σου.

ΛΙΖΙ

Τι είδους γνώμη;

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Πώς να σου εξηγήσω; Να... Ας φανταστούμε πως, εντελώς ξαφνικά, σου παρουσιάζεται το αμερικανικό έθνος μπροστά σου. Τι φαντάζεσαι πως θα σου 'λεγε;

ΛΙΖΙ

Έχω την εντύπωση πως δε θα 'χε και πολλά πράγματα να μου πει.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Είσαι κομμουνίστρια;

ΛΙΖΙ

Εγώ; Θεός φυλάξει...

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Τότε θα είχε πολλά πράγματα να σου πει. Θα σου 'λεγε: «Λίζι, έφτασες στο δίλημμα να διαλέξεις ανάμεσα από δύο παιδιά μου. Πρέπει ένας από τους δύο να χαθεί. Τι κάνει κανείς σ' αυτή την περίπτωση; Κρατάς τον καλύτερο. Λοιπόν, ας ψάξουμε να βρούμε ποιος είναι ο καλύτερος. Θέλεις;»

ΛΙΖΙ

Βέβαια και θέλω... (Ξαφνικά καταλαβαίνει). Ω... συγγνώμη, νόμιζα πως μιλούσατε εσείς.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Εγώ μιλώ για λογαριασμό του. (Ξαναπαίρνει το επίσημο ύφος). «Λίζι, αυτός ο νέγρος που προστατεύεις σε τι χρησιμεύεις; Γεννήθηκε στην τύχη, ο Θεός ξέρει πού. Τον ανάθρεψα κι αυτός τι μου προσφέρει σε αντάλλαγμα; Τίποτα απολύτως. Τριγυρνάει, αλητεύει, τραγουδάει κι αγοράζει ροζ και πράσινα κοστούμια. Είναι βέβαια, παιδί μου, και τον αγαπώ κι αυτόν το ίδιο όπως και τα άλλα μου παιδιά, αλλά σε ρωτάω: Ζει όπως τα άλλα ανθρώπινα είδη; Δε θα 'παιρνα είδηση αν πέθαινε.»

ΛΙΖΙ

Τι όμορφα που τα λέτε.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

(Αυξάνοντας τη γοητεία του). «Ο άλλος είναι ο Θωμάς. Σκότωσε βέβαια ένα νέγρο, κι αυτό είναι πολύ άσχημο. Μα τον χρειάζομαι. Είναι ένας Αμερικανός εκατό στα εκατό, απόγονος μιας απ' τις πιο παλιές μας οικογένειες, σπούδασε στο Χάρβαρντ, είναι αξιωματικός—μου χρειάζονται οι αξιωματικοί—, χρησιμοποιεί δύο χιλιάδες εργάτες στο εργοστάσιό του—δύο χιλιάδες ανέργους αν πέθαινε—, είναι ηγετικό στέλεχος και ισχυρό προπύργιο εναντίον του

κομμουνισμού, του συνδικαλισμού και των Εβραίων. Έχει το καθήκον να ζήσει κι εσύ έχεις το καθήκον να του διαφυλάξεις τη ζωή. Αυτά είναι όλα. Τώρα, διάλεξε».

ΛΙΖΙ

Τι όμορφα που μιλάτε...

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Διάλεξε.

ΛΙΖΙ

(Αναπνδώντας). Ε; Α, μάλιστα. (Σε λίγο). Μ' έχετε μπερδέψει τόσο πολύ, που δεν ξέρω πια πού βρίσκομαι.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Κοίταξέ με, Λίζι. Έχεις εμπιστοσύνη σ' εμένα;

ΛΙΖΙ

Ναι, γερουσιαστή μου.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Πιστεύεις πως μπορώ να σε συμβουλέψω να κάνεις μια κακή πράξη;

ΛΙΖΙ

Όχι.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Τότε, πρέπει να υπογράψεις. Να η πένα μου.

ΛΙΖΙ

Πιστεύετε πως θα μείνει ευχαριστημένη από μένα;

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Ποια;

ΛΙΖΙ

Η αδερφή σας.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Θα σ' αγαπάει από μακριά σαν κόρη της.

ΛΙΖΙ

Μπορεί, δηλαδή, να μου στείλει και λουλούδια;

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Πιθανόν.

ΛΙΖΙ

Ή τη φωτογραφία της μ' ένα αυτόγραφο;

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Μπορεί.

ΛΙΖΙ

Θα την κρεμάσω στον τοίχο. (Σε λίγο. Προχωρεί με δισταγμό). Θεέ μου, τι ιστορία. (Ξαναγυρίζει στο Γερούσιαστη). Τι θα του κάνετε του νέγρου, αν υπογράψω;

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Του νέγρου; Μπα... (Την πιάνει από τους ώμους). Αν υπογράψεις, όλη η πόλη θα το επιδοκιμάσει. Όλη η πόλη. Όλες οι μητέρες της πόλης μας.

ΛΙΖΙ

Μα...

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Μήπως πιστεύεις πως μια ολόκληρη πόλη μπορεί να γελιέται; Μια ολόκληρη πόλη με τους πάστορές της, με τους γιατρούς της, τους δικηγόρους της, και τους καλλιτέχνες της, με το δήμαρχό της και τους συμβούλους της και τα φιλανθρωπικά της ιδρύματα. Το πιστεύεις αυτό;

ΛΙΖΙ

Όχι... όχι.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Δώσε μου, λοιπόν, το χέρι σου. (Τη βοηθάει να υπογράψει). Αυτό ήτανε. Σε ευχαριστώ στο όνομα της αδελφής μου και του ανιψιού μου, στο όνομα των δεκαεπτά χιλιά-

δων λευκών της πόλης μας, στο όνομα του αμερικανικού έθνους που αντιπροσωπεύω σ' αυτά εδώ τα μέρη. Το μέτωπό σου. (Την φιλάει στο μέτωπο). Ελάτε εσείς οι άλλοι. (Στη Λίζι). Θα σε ξαναδώ το βράδυ. Έχουμε να πούμε ακόμα πολλά.

Βγαίνει.

ΦΡΕΝΤ

(Βγαίνοντας). Γεια σου, Λίζι.

ΛΙΖΙ

Γεια σου. (Φεύγουν. Μένει για λίγο σαν χαμένη. Έπειτα τρέχει στην πόρτα). Γερουσιαστή... Γερουσιαστή... Δε θέλω... Σκίστε το χαρτί... Γερουσιαστή... (Ξαναγυρίζει στη μέση της κάμαρης και παίρνει μηχανικά την ηλεκτρική σκούπα). Το αμερικανικόν έθνος... (Ξαναβάζει μπρος το μηχάνημα). Έχω την ιδέα πως μου τη σκάσανε...

Μανουβράρει τη σκούπα με λύσσα.

ΑΥΛΑΙΑ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΙΚΟΝΑ

Το ίδιο ντεκόρ, δώδεκα ώρες αργότερα. Τα φώτα είναι αναμμένα και τα παράθυρα ανοιγμένα. Έξω είναι νύχτα. Θόρυβος κόσμου που συνεχώς δυναμώνει. Το δωμάτιο είναι άδειο. Απ' το ανοιχτό παράθυρο παρουσιάζεται ο νέγρος. Δρασκελάει το περβάζι και μπαίνει στο δωμάτιο. Φτάνει μέχρι τη μέση της σκηνης. Ακούγεται κουδούνισμα. Ο νέγρος κρύβεται πίσω από μια κουρτίνα. Η Λίζι βγαίνει από το μπάνιο, πάει μέχρι την πόρτα και την ανοίγει.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

Ο ΝΕΓΡΟΣ - Η ΛΙΖΙ - Ο ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

ΛΙΖΙ

Περάστε. (Ο Γερουσιαστής μπαίνει). Λοιπόν;

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Ο Θωμάς είναι στην αγκαλιά της μητέρας του. Έρχομαι να σου μεταβιβάσω τις θερμές τους ευχαριστίες.

ΛΙΖΙ

Είναι ευτυχισμένη;

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Εντελώς ευτυχισμένη.

ΛΙΖΙ

Έκλαψε;

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Να κλάψει; Για ποιο λόγο; Είναι πολλή δυνατή γυναίκα...

ΛΙΖΙ

Μου 'χατε πει πως θα 'κλαιγε.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Ήτανε ένας τρόπος του λέγειν...

ΛΙΖΙ

Δεν το περίμενε, έτσι; Θα πίστευε πως θα 'μωνα κακιά και θα υπεράσπιζα το νέγρο.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Είχε αποθέσει τις ελπίδες της στο Θεό.

ΛΙΖΙ

Τι σκέφτεται για μένα;

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Σε ευχαριστεί.

ΛΙΖΙ

Δε ρώτησε να μάθει πώς είμαι;

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Όχι.

ΛΙΖΙ

Βρίσκει πως είμαι καλό κορίτσι;

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Βρίσκει πως έκανες το καθήκον σου.

ΛΙΖΙ

Α, έτσι...

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Και ελπίζει πως θα συνεχίζεις να το κάνεις...

ΛΙΖΙ

Βέβαια... βέβαια...

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Κοίταξέ με, Λίζι. (Την πιάνει από τους ώμους). Θα εξακολουθήσεις, έτσι; Δε θα θελήσεις να την απογοητεύσεις.

ΛΙΖΙ

Μη χολοσκάτε... Δεν μπορώ πια ν' αρνηθώ αυτά που είπα. Θα με χώνανε στο φρέσκο. (Ακούγονται απ' έξω φωνές). Τι είναι αυτές οι φωνές;

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Δεν είναι τίποτα.

ΛΙΖΙ

Δεν μπορώ πια να τις υποφέρω. (Πηγαίνει και κλείνει το παράθυρο). Γερουσιαστή...

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Τι είναι, παιδί μου;

ΛΙΖΙ

Είστε σίγουρος πως δε γελαστήκαμε, πως έκανα αυτό που έπρεπε;

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Απολύτως σίγουρος.

ΛΙΖΙ

Δεν αναγνωρίζω πια τον εαυτό μου. Μ' έχετε μπουρδουκλώσει. Σκέφτεστε για λογαριασμό μου τόσο γρήγορα. Τι ώρα είναι;

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Έντεκα.

ΛΙΖΙ

Ακόμα οκτώ ώρες για να ξημερώσει. Νιώθω πως δε θα κλείσω μάτι. (Σε λίγο). Κι ο νέγρος;

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Ποιος νέγρος; Α, ναι... μα τον αναζητούν...

ΛΙΖΙ

Τι θα του κάνουν; (Ο Γερουσιαστής σηκώνει τους ώμους).

Απ' έξω οι φωνές δυναμώνουν. Η Λίζι πάει στο παράθυρο). Μα, τι είναι αυτές οι φωνές; Περνάνε άνθρωποι με φανάρια και σκύλους. Λαμπαδηφορία γίνεται; Ή μήπως... (Υποψιασμένη). Πέστε μου τι τρέχει, Γερούσιαστή μου. Πέστε μου τι τρέχει...

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

(Βγάζοντας ένα φάκελο από την τσέπη του). Η αδελφή μου σας στέλνει αυτό.

ΛΙΖΙ

(Ζωηρά). Μου 'γραψε γράμμα; (Σκίζει το φάκελο και βγάζει ένα χαρτονόμισμα των εκατό δολαρίων. Ψάχνει στο φάκελο μήπως βρει κανένα γράμμα. Δε βρίσκει τίποτα. Τσαλακώνει το φάκελο και τον πετάει). Εκατό δολάρια. Θα πρέπει να είστε ικανοποιημένος γιατί κάνατε οικονομία. Ο γιος σας μου είχε τάξει πεντακόσια.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Παιδί μου!

ΛΙΖΙ

Να ευχαριστήσετε την κυρία αδερφή σας. Πέστε της πως θα προτιμούσα ένα βαζάκι ή κάλτσες νάilon. Κάτι που θα 'κανε τον κόπο να το διαλέξει. Ας είναι όμως... η πρόθεση φτάνει, δεν είναι έτσι; (Σιωπή). Ωραία μου τη σκάσατε, όμως...

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

(Την κοιτάζει και την πλησιάζει). Σ' ευχαριστώ, παιδί μου. Θα κουβεντιάσουμε, όμως, για όλα αυτά οι δυο μας. Περνάς μια ηθική κρίση τώρα, και βλέπω πως έχεις ανάγκη από ένα στήριγμα.

ΛΙΖΙ

Προπάντων, έχω ανάγκη από λεφτά, αλλά βλέπω αυτό θα το κανονίσουμε οι δυο μας. Μέχρι τώρα προτιμούσα τους ηλικιωμένους γιατί δείχνανε πιο σοβαροί. Αλλά τώρα αναρωτιέμαι αν δεν είναι πιο μπερμπάντηδες απ' τους άλλους.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

(Διασκεδάζοντας). Μπερμπάντηδες... Θα 'θελα να σ' άκουγαν οι συνάδελφοί μου... Τι χαριτωμένος αυθορμητισμός. Υπάρχει, λοιπόν, κάτι σε σένα που δεν κατάφερε να το χαλάσει η ακαταστασία της ζωής σου. (Την χαιδεύει). Ναι, ναι... κάτι. (Αφήνεται, παθητική και με περιφρόνηση). Θα ξανάρθω. Μη με συνοδεύεις. (Βγαίνει. Η Λίζι στέκεται ακίνητη στη θέση της. Έπειτα παίρνει το χαρτονόμισμα, το τσαλακώνει και το πετάει κάτω. Ρίχνεται σε μια πολυθρόνα και ξεσπάει σε κλάματα. Έξω οι κραυγές και τα γαβγίσματα δυναμώνουν. Μακρινοί πυροβολισμοί. Ο Νέγρος βγαίνει από την κρυψώνα του και στέκεται μπροστά της. Η Λίζι σηκώνει το κεφάλι, τον βλέπει και μπήζει μια φωνή).

ΛΙΖΙ

Α... (Σε λίγο σηκώνεται). Ήμουνα σίγουρη πως θα 'ρχό-
σουνα. Ήμουνα σίγουρη. Από πού μπήκες;

ΝΕΓΡΟΣ

Απ' το παράθυρο.

ΛΙΖΙ

Τι θέλεις;

ΝΕΓΡΟΣ

Κρύψτε με.

ΛΙΖΙ

Σου είπα, όχι...

ΝΕΓΡΟΣ

Τους ακούτε, κυρία;

ΛΙΖΙ

Ναι.

ΝΕΓΡΟΣ

Άρχισε το κυνήγι.

ΛΙΖΙ

Ποιο κυνήγι;

ΝΕΓΡΟΣ

Το κυνήγι του νέγρου.

ΛΙΖΙ

Α... (Σε λίγο). Είσαι σίγουρος πως δε σε είδε κανένας να
μπαίνεις;

ΝΕΓΡΟΣ

Σίγουρος.

ΛΙΖΙ

Τι θα σου κάνουν άμα σε πιάσουν;

ΝΕΓΡΟΣ

Μπενζίνα.

ΛΙΖΙ

Τι;

ΝΕΓΡΟΣ

Μπενζίνα. (Κάνει μια χειρονομία επεξηγηματική). Θα βάλουν φωτιά.

ΛΙΖΙ

Κατάλαβα... (Πηγαίνει στο παράθυρο και τραβάει τις
κουρτίνες). Κάτσε. (Ο Νέγρος πέφτει σε μια πολυθρόνα).
Ήταν ανάγκη να 'ρθεις εδώ, για να μην ησυχάσω ποτέ;

(Πηγαίνει καταπάνω του σχεδόν απειλητική). Σιχαίνουμαι τις μπερδεψοδουλειές, καταλαβαίνεις; (Χτυπάει το πόδι της). Τις σιχαίνουμαι, σου λέω, τις σιχαίνουμαι...

ΝΕΓΡΟΣ

Νομίζουν πως σας έκανα κακό, κυρία.

ΛΙΖΙ

Κι έπειτα;

ΝΕΓΡΟΣ

Δε θα 'ρθουν εδώ να με γυρέψουν.

ΛΙΖΙ

Ξέρεις γιατί σε κυνηγάνε;

ΝΕΓΡΟΣ

Γιατί νομίζουν πως σας έκανα κακό.

ΛΙΖΙ

Ξέρεις ποιος τους το είπε;

ΝΕΓΡΟΣ

Όχι.

ΛΙΖΙ

Εγώ. (Μικρή σιωπή. Ο Νέγρος την κοιτάζει). Πώς σου φαίνεται;

ΝΕΓΡΟΣ

Γιατί το κάνατε αυτό, κυρία; Γιατί το κάνατε;

ΛΙΖΙ

Αυτό ρωτάω κι εγώ.

ΝΕΓΡΟΣ

Δε θα 'χουν έλεος... θα με μαστιγώσουν στα μάτια... γιατί το κάνατε αυτό; Εγώ δε σας έκανα κακό...

ΛΙΖΙ

Ω... αν μου 'κανες κακό... Δεν μπορείς να καταλάβεις πόσο κακό μου 'χεις κάνει. (Σε λίγο). Δε θα με πνίξεις;

ΝΕΓΡΟΣ

Πολλές φορές αναγκάζουν τους ανθρώπους να πούνε αντίθετα απ' αυτό που πιστεύουν.

ΛΙΖΙ

Ναι, πολλές φορές. Κι όταν δεν μπορούν να τους αναγκάσουν, τους μπουρδουκλώνουν με φούμαρα. (Μια στιγμή). Λοιπόν; Όχι; Δε θα με πνίξεις; Έχεις καλό χαρακτήρα. (Μια στιγμή). Θα σε κρύψω μέχρι αύριο βράδυ. (Ο Νέγρος κάνει μια κίνηση). Μη μ' αγγίζεις... δε μ' αρέσουν οι νέγροι. (Φωνές και πυροβολισμοί απ' έξω). Πλησιάζουν. (Πάει στο παράθυρο, ανασηκώνει την κουρτίνα και βλέπει στο δρόμο). Τώρα τη βάψαμε...

ΝΕΓΡΟΣ

Τι κάνουν;

ΛΙΖΙ

Βάλανε σκοπιές στις δύο άκρες του δρόμου και ψάχνουνε σ' όλα τα σπίτια. Ήτανε ανάγκη να 'ρθεις εδώ; Σίγουρα κάποιος θα σε είδε απ' το δρόμο να μπαίνεις. (Ξανακοιτάζει έξω). Νάτο. Έρχονται εδώ. Ανεβαίνουν.

ΝΕΓΡΟΣ

Στη στέγη...

ΛΙΖΙ

Με τέτοιο φεγγάρι; Αν θες να βγεις στο σημάδι, τράβα... (Μια στιγμή). Στάσου... Έχουν δυο πατώματα να δουν πριν απ' το δικό μου. Σου λέω μην τρέμεις... (Μεγάλη σιωπή. Πηγαινοέρχεται στο δωμάτιο. Ο Νέγρος σε συντριβή στην πολυθρόνα). Έχεις όπλο;

ΝΕΓΡΟΣ

Όχι...

ΛΙΖΙ

Εντάξει...
(Ψάχνει σ' ένα συρτάρι και βγάζει ένα περιστροφό).

ΝΕΓΡΟΣ

Τι θέλετε να κάνετε, κυρία;

ΛΙΖΙ

Θ' ανοίξω την πόρτα και θα τους παρακαλέσω να μπουν. Είκοσι τέσσερα χρόνια τώρα με πρήξανε με τις ασπρομάλλες μητέρες, με τους ήρωες του πολέμου και με το αμερικανικόν έθνος. Μα τώρα κατάλαβα. Δε θα μου τη φέρουνε ως το τέλος. Θ' ανοίξω την πόρτα και θα τους πω: «Εδώ είναι. Εδώ είναι μα δεν έκανε τίποτα, μ' ανάγκασαν να ψευδομαρτυρήσω. Ορκίζομαι στο Θεό πως δεν έκανε τίποτα».

ΝΕΓΡΟΣ

Δε θα σας πιστέψουν.

ΛΙΖΙ

Πολύ που με νοιάζει. Πολύ που με νοιάζει αν θα με πιστέψουνε. Τότε θα τους σημαδέψεις με το πιστόλι κι αν δε φύγουνε θα ρίξεις στο ψαχνό.

ΝΕΓΡΟΣ

Θα 'ρθουνε κι άλλοι.

ΛΙΖΙ

Θα ρίξεις και στους άλλους. Κι αν δεις το γιο του Γερουσιαστή, φρόντισε να μην ξαστοχήσεις, γιατί αυτός τα μανουβράρισε όλα. Έτσι κι αλλιώς μας έχουνε στριμώξει λοιπόν, είναι η τελευταία μας ευκαιρία γιατί στο λέω, αν σε βρουνε εδώ μέσα, δε θα δώσω δεκάρα για το τομάρι μου.

Καλύτερα, λοιπόν, να πάμε περισσότεροι παρέα. (Του δίνει το περιστροφό). Πάρ' το. Σου είπα πάρ' το.

ΝΕΓΡΟΣ

Δεν μπορώ, κυρία.

ΛΙΖΙ

Πώς;

ΝΕΓΡΟΣ

Δεν μπορώ να τραβήξω πάνω σε λευκούς.

ΛΙΖΙ

Τι μου λες. Πολύ που θα στεναχωρηθούνε.

ΝΕΓΡΟΣ

Είναι λευκοί, κυρία.

ΛΙΖΙ

Ε, λοιπόν; Επειδή είναι λευκοί έχουνε το δικαίωμα να σε σφάζουνε σαν τραγί;

ΝΕΓΡΟΣ

Είναι λευκοί.

ΛΙΖΙ

Βλάκα. Είσαι βλάκας σαν και μένα. Τέλος πάντων, αφού έτσι πιστεύει όλος ο κόσμος...

ΝΕΓΡΟΣ

Γιατί δε ρίχνετε εσείς, κυρία;

ΛΙΖΙ

Γιατί είσαι κουτορνήθι, σου λέω. (Ακούγονται βήματα στη σκάλα). Νάτοι. (Μικρό γέλακι). Ωραία φάτσα έχουμε... (Σε λίγο). Κρύψου στο μπάνιο και μην κουνιέσαι. Κράτα και την ανάσα σου.

(Ο Νέγρος υπακούει. Η Λίζι περιμένει. Κουδούνι. Σκύβει, μαζεύει το μπρασελέ και ανοίγει. Μπαίνουν μερικοί άντρες οπλισμένοι).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΛΙΖΙ - ΤΡΕΙΣ ΑΝΤΡΕΣ

1ος ΑΝΤΡΑΣ

Ψάχνουμε για το νέγρο.

ΛΙΖΙ

Ποιο νέγρο;

1ος ΑΝΤΡΑΣ

Αυτόν που βίασε μια γυναίκα στο τρένο και τραυμάτισε με ξυράφι τον ανιψιό του Γερουσιαστή...

ΛΙΖΙ

Κι εδώ βρήκατε να τον ψάξετε; Δε μ' αναγνωρίζετε;

2ος ΑΝΤΡΑΣ

Α, ναι... Σας είδα που κατεβαίνατε από το τρένο προχθές βράδυ.

ΛΙΖΙ

Μπράβο... Εγώ ήμουνα αυτή που βίασε, καταλαβαίνετε;
(Οι άντρες αναστατώνονται. Την κοιτάνε με κατάπληξη,

ανακατεμένη με ερεθισμό και τρόμο. Κάνουν μερικά βήματα πίσω).

ΛΙΖΙ

Πάντως, αν μου ξεφυτρώσει θα δοκιμάσει τούτο. (Δείχνει το πιστόλι. Οι άντρες γελάνε).

ΕΝΑΣ ΑΝΤΡΑΣ

Δε θέλετε να τον δείτε όταν θα τον κρεμάμε;

ΛΙΖΙ

Άμα τον βρείτε, φωνάζτε με.

ΕΝΑΣ ΑΝΤΡΑΣ

Δε θ' αργήσουμε, γλύκα μου. Εξέρουμε πως κρύβεται σε τούτο το δρόμο.

ΛΙΖΙ

Καλή τύχη...

(Βγαίνουν. Η Λίζι κλείνει την πόρτα κι αφήνει το πιστόλι στο τραπέζι).

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

ΛΙΖΙ - Έπειτα ο ΝΕΓΡΟΣ

ΛΙΖΙ

Μπορείς να βγεις. (Ο νέγρος βγαίνει. Γονατίζει και φιλάει την άκρη της ρόμπας της). Σου 'πα να μη μ' αγγίζεις. (Τον κοιτάζει). Λοιπόν, εσύ θα πρέπει να είσαι πολύ μυστήριο τρένο για να σε κυνηγάει μια ολόκληρη πόλη.

ΝΕΓΡΟΣ

Δεν έκανα τίποτα, κυρία. Το ξέρετε.

ΛΙΖΙ

Λένε πως ένας νέγρος πάντα κάτι έχει κάνει...

ΝΕΓΡΟΣ

Ποτέ, τίποτα... ποτέ...

ΛΙΖΙ

(Περνάει το χέρι στο μέτωπό της). Δεν ξέρω πια πού βρίσκομαι. (Σε λίγο). Εδώ που τα λέμε, δεν μπορεί μια ολόκληρη πόλη να 'χει εντελώς άδικο. (Σε λίγο). Τρίχες... Δεν καταλαβαίνω τίποτα.

ΝΕΓΡΟΣ

Έτσι είναι, κυρία... Έτσι είναι πάντα με τους λευκούς.

ΛΙΖΙ

Κι εσύ νιώθεις πως είσαι ένοχος;

ΝΕΓΡΟΣ

Ναι...

ΛΙΖΙ

Κι όμως, το ξέρεις πως δεν έχεις κάνει τίποτα.

ΝΕΓΡΟΣ

Ναι, κυρία...

ΛΙΖΙ

Μα τι γίνεται λοιπόν, κι έχουν πάντα το δίκιο με το μέρος τους;

ΝΕΓΡΟΣ

Είναι λευκοί.

ΛΙΖΙ

Κι εγώ είμαι λευκή... (Σε λίγο θόρυβος απ' έξω). Ξανακατεβαίνουν. (Σαν από ένστικτο πλησιάζει το Νέγρο. Αυτός τρέμει, μα απλώνει τα χέρια του στους ώμους της. Τα βήματα χάνονται. Μακριά σιωπή. Η Λίζι ξαφνικά απο-

τραβιέται). Α στο καλό... Άσχημο πράμα η μοναξιά. Είμαστε σαν τα δύο ορφανά. (Χτύπημα κουδουνιού. Ακούνε σιωπηλοί. Ξανά κουδούνι). Τρέχα στο μπάνιο. (Χτυπήματα στην πόρτα. Ο Νέγρος κρύβεται. Η Λίζι ανοίγει).

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΦΡΕΝΤ - ΛΙΖΙ

ΛΙΖΙ

Είσαι τρελός; Τι χτυπάς την πόρτα μου; Όχι, δε θα μπεις μέσα... Αρκετά μου κόστισε η φάτσα σου. Φεύγα, φύγα, βρομιάρη... φύγα... φύγα... (Ο Φρεντ την σπρώχνει, μπαίνει μέσα και κλείνει την πόρτα. Την πιάνει από τους ώμους. Κοιτάζονται σιωπηλοί).

ΛΙΖΙ

Λοιπόν;

ΦΡΕΝΤ

Είσαι Σατανάς...

ΛΙΖΙ

Πήγες να μου σπάσεις την πόρτα για να μου πεις αυτό; Πώς είσαι έτσι; Από πού έρχεσαι; Μίλα, λοιπόν...

ΦΡΕΝΤ

Πιάσανε ένα νέγρο. Δεν ήτανε βέβαια αυτός που γυρεύανε, μα ωστόσο τον λιντσάρανε.

ΛΙΖΙ

Έπειτα;

ΦΡΕΝΤ

Ήμουνα μαζί τους.

ΛΙΖΙ

(Σφυρίζοντας). Κατάλαβα. Θα 'λεγε κανένας πως σου κάνει πολύ κέφι να βλέπεις το λιντσάρισμα ενός νέγρου.

ΦΡΕΝΤ

Ήθελα εσένα...

ΛΙΖΙ

Τι;

ΦΡΕΝΤ

Είσαι Σατανάς... Τι μου 'χεις κάνει; Ήμουνα με τους άλλους, κρατούσα το περίστροφο στα χέρια κι ο νέγρος τραμπαλιζότανε κρεμασμένος στο κλαρί. Τον έβλεπα κι έλεγες: Τη θέλω. Δεν είναι φυσικό αυτό...

ΛΙΖΙ

Άσε με... Σου λέω, άσε με...

ΦΡΕΝΤ

Τι κρύβεις μέσα σου; Τι μου 'χεις κάνει, μάγισσα; Κοι-

τούσα το νέγρο κι έβλεπα εσένα. Εσένα να τραμπαλίζεσαι πάνω απ' τις φλόγες. Τότε πυροβόλησα.

ΛΙΖΙ

Κάθαрма... Άσε με... άσε με. Δολοφόνε...

ΦΡΕΝΤ

Τι μου 'χεις κάνει; Έχεις κολλήσει απάνω μου όπως τα δόντια στη μασέλα μου. Σε βλέπω παντού. Βλέπω την κοιλιά σου, μια σιχαμερή κοιλιά σκύλας, νιώθω τη ζέστα του κορμιού σου στις παλάμες μου, η μυρουδιά σου χτυπάει τα ρουθούνια μου. Έτρεξα μέχρις εδώ και δεν ήξερα αν το 'κανα για να σε σκοτώσω ή για να σε βιάσω. Τώρα ξέρω. (Την αφήνει απότομα). Ωστόσο, δεν έχω διάθεση να κολαστώ για μια πουτάνα. (Ξαναπηγαίνει κοντά της). Ήτανε αλήθεια αυτό που είπες το πρωί;

ΛΙΖΙ

Ποιο;

ΦΡΕΝΤ

Ότι σ' άρεσε μαζί μου...

ΛΙΖΙ

Άσε με ήσυχη...

ΦΡΕΝΤ

Ορκίσου πως ήτανε αλήθεια. Ορκίσου. (Της δαγκώνει το

χέρι. Θόρυβος στο μπάνιο). Τι είναι; (Ακούει). Κάποιος είναι εδώ μέσα.

ΛΙΖΙ

Είσαι τρελός. Δεν είναι κανένας.

ΦΡΕΝΤ

Εκεί μέσα στο μπάνιο. (Πηγαίνει στην πόρτα του μπάνιου).

ΛΙΖΙ

Δε θα μπεις...

ΦΡΕΝΤ

Βλέπεις; Κάποιος είναι μέσα.

ΛΙΖΙ

Είναι ο σημερινός μου πελάτης. Κάποιος που πληρώνει, να... Ευχαριστήθηκες τώρα;

ΦΡΕΝΤ

Πελάτης; Δε θα ξανάχεις πελάτη. Ποτέ πια. Θα 'σαι δικιά μου. Θέλω να δω τα μούτρα του. (Φωνάζει). Βγείτε από κει μέσα.

ΛΙΖΙ

(Με κραυγή). Μη βγεις, είναι παγίδα.

ΦΡΕΝΤ

Παλιοπουτάνα. (Την σπρώχνει άγρια κι ανοίγει την πόρτα του μπάνιου. Βγαίνει ο Νέγρος). Αυτός είναι ο πελάτης σου;

ΛΙΖΙ

Τον έκρυφα γιατί θέλουνε να τον σκοτώσουν. Μην του ρίξεις. Ξέρεις πολύ καλά πως είναι αθώος. (Ο Φρεντ κάνει να βγάλει το πιστόλι του, μα ο νέγρος τον σπρώχνει απότομα και βγαίνει τρέχοντας. Ο Φρεντ τον κυνηγάει με το πιστόλι στο χέρι. Η Λίζι τρέχει προς την εξώπορτα και κραυγάζει).

ΛΙΖΙ

Είναι αθώος... Είναι αθώος... (Δύο πυροβολισμοί. Ξαναγυρίζει, με σκληρό πρόσωπο. Παίρνει το πιστόλι της από το τραπέζι. Ο Φρεντ ξαναγυρίζει. Η Λίζι κρύβει το πιστόλι πίσω της γυρίζοντας την πλάτη στο κοινό. Ο Φρεντ αφήνει το δικό του πιστόλι στο τραπέζι).

ΛΙΖΙ

Τον πέτυχες; (Ο Φρεντ δεν απαντάει). Μπράβο. Και τώρα η σειρά σου. (Τον σκοπεύει με το πιστόλι).

ΦΡΕΝΤ

Λίζα... Έχω μητέρα...

ΛΙΖΙ

Σκασμός. Μου το ξανάπανε αυτό το παραμύθι.

ΦΡΕΝΤ

(Πλησιάζοντάς την αργά, επιβλητικά, ήρεμα). Ο πρώτος Κλαρκ ξεχέρωσε ολομόναχος ένα δάσος. Σκότωσε δεκάξι Ινδιάνους με το χέρι του πριν πέσει σε μια παγίδα τους. Ο γιος του έχτισε ολόκληρη σχεδόν την πόλη τούτη. Μιλούσε στον ενικό με τον Ουάσιγκτον και πέθανε στο Γιόρκταουν για την ανεξαρτησία των Ηνωμένων Πολιτειών. Ο προπάππος μου ήτανε αρχηγός της Εθνοφυλακής στον Άγιο Φραγκίσκο κι έσωσε είκοσι δύο ψυχές στη μεγάλη πυρκαγιά. Ο παππούς μου εγκαταστάθηκε εδώ, έσκαψε το κανάλι του Μισισιπή κι έγινε κυβερνήτης. Ο πατέρας μου είναι γερουσιαστής. Μετά απ' αυτόν θα γίνω εγώ. Είμαι ο μόνος αρσενικός κληρονόμος κι ο τελευταίος μ' αυτό το όνομα. Φτιάξαμε αυτόν τον τόπο και η ιστορία του είναι δική μας. Υπήρξε Κλαρκ στην Αλάσκα, στις Φιλιππίνες, στο Νέο Μεξικό. Θα τολμήσεις να πυροβολήσεις ολόκληρη την Αμερική;

ΛΙΖΙ

Αν κάνεις ένα βήμα ακόμα, στην άναψα.

ΦΡΕΝΤ

Ρίξε... Μα ρίξε, λοιπόν. Βλέπεις πως δεν μπορείς. Μια του φυράματός σου, δεν μπορεί να πυροβολήσει σ' έναν άντρα σαν και μένα. Ποια είσαι; Τι έχεις κάνει σε τούτο τον κόσμο; Μήπως τουλάχιστον γνώριζες τον παππού σου; Εγώ έχω το

δικαίωμα να ζήσω. Υπάρχουν πολλά πράματα που περιμένουν εμένα για να γίνουν. Δώσε μου το πιστόλι. (Του το δίνει σχεδόν σαν μαγνητισμένη. Ο Φρεντ το παίρνει και το βάζει στην τσέπη του). Όσο για το νέγρο, έτρεχε πολύ γρήγορα και δεν τον πέτυχα. (Σε λίγο την αγκαλιάζει). Θα σε εγκαταστήσω σ' ένα σπίτι πάνω στο λόφο απ' την άλλη όχθη του ποταμού, ένα ωραίο σπίτι με κήπο ολόγυρα. Θα κάνεις τον περίπατό σου μέσα στον κήπο μα δε θα 'χεις το δικαίωμα να θγαίνεις έξω. Είμαι πολύ ζηλιάρης. Θα 'ρχομαι να σε βλέπω τη νύχτα τρεις φορές την εβδομάδα: Τρίτη, Πέμπτη και το σαββατοκύριακο. Θα 'χεις νέγρους υπηρέτες και λεφτά όσα δεν μπόρεσες ποτέ σου να φανταστείς, αλλά θα υποταχτείς σε όλα μου τα καπρίτσια. Και θα 'χω πολλά... (Η Λίζι εγκαταλείπεται στην αγκαλιά του όλο και περισσότερο).

ΦΡΕΝΤ

Είναι αλήθεια πως φχαριστίσαι μαζί μου; Απάντησέ μου. Είναι αλήθεια;

ΛΙΖΙ

Αλήθεια...

ΦΡΕΝΤ

(Χτυπώντας την ελαφριά στο μάγουλο). Τότε όλα είναι εντάξει... (Μια στιγμή). Με λένε Φρεντ...

ΑΥΛΑΙΑ

ΖΑΝ-ΠΙΟΛ ΣΑΡΤΡ: ΘΕΑΤΡΟ

Μετάφραση

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΡΗΡΟΡΙΟΥ

1. ΑΤΑΦΟΙ ΝΕΚΡΟΙ
2. ΚΕΚΛΕΙΣΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΘΥΡΩΝ
3. ΑΕΙΟΣΕΒΑΣΤΗ ΠΟΡΝΗ
4. ΤΑ ΒΡΩΜΙΚΑ ΧΕΡΙΑ
5. ΟΙ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΙ ΤΗΣ ΑΛΤΟΝΑ